

Fyr din psykiater

15. oktober 2020

Fra en anonym patient i den danske psykiatri

Peter C. Gøtzsche har ret i, at psykofarmaka gør større skade end gavn. Men takken for at redde mennesker fra alvorlige hjerneskader er en fyreseddel.

Når du er patient i psykiatrien, behøver du ikke læse op på forskningen for at vide, at psykofarmaka er farlige. Du ser konsekvenserne af medicinen i praksis. Jo højere dosis og jo længere tid, jo værre er det. Jeg har set mennesker begå selvmord dagen efter, de fik forhøjet deres antipsykotiske medicin. Jeg har set dygtige og kloge mennesker blive forvandlet til zombier. Jeg har set patienter miste hele deres netværk og sidde alene tilbage i en lejlighed uden at mærke ensomheden, fordi medicinen fjernede deres følelser.

Når folk trapper ud af medicinen, sker der en forvandling. De får humoren og smilet tilbage og kan kommunikere mere klart med omverdenen. Det er en lettelse at se. Nedtrapningen kan være smertefuld, og jeg har hørt flere patienter fortælle, at der går et lyn igennem deres hjerne, når de trapper ud. Når de så er trappet ud, skal de forholde sig til, hvor meget skade deres hjerne måske har taget af psykofarmaka.

Men hvorfor gør patienterne så ikke oprør imod denne kemiske lobotomi, der ødelægger deres liv? Skaderne kan være så alvorlige som pludselig død.

Psykiateren fortalte mig, at jeg ville få en alvorlig hjerneskade, hvis jeg ikke tog psykofarmaka. Det forholder sig lige omvendt.

Antipsykotika blokerer dopamin. Dopamin er det stof i hjernen, der motiverer os, giver os lyst til at arbejde, lyst til at lære, lyst til at leve, til at blive dygtige, ramme plet, spille fodbold, løbe en tur eller skrive videnskabelige artikler. Når dopaminen er blokeret, bliver du passiv og ligeglad.

Jeg var i den uheldige situation, at jeg for tre måneder fik en lammelse. Jeg tænkte, at det var et alvorligt sklerose-atak eller en blodprop i hjernen, og jeg blev kørt på hospitalet. Jeg kunne ikke bevæge mig og havde svært ved at få mine stemmebånd til at virke. "Suk, det er sklerose", tænkte jeg. Men pga. min diagnose sendte lægen mig direkte på den lukkede psykiatriske afdeling uden at undersøge mig for hverken sklerose eller en blodprop i hjernen.

På den lukkede afdeling sagde jeg NEJ tak til psykofarmaka, NEJ tak til en hjerneskade. Igen og igen. Jeg havde læst de videnskabelige artikler og havde sat mig ind i forskningen. Jeg havde læst Peter C. Gøtzsches bog "Dødelig psykiatri og organiseret fornægtelse" og Whitakers bøger. Jeg kendte skadevirkningerne af psykofarmaka. Men psykiateren brugte ikke en gang et minut på mig. Han var totalt ligeglad med, at jeg sagde NEJ til medicinen. Jeg var rolig og gjorde, som der blev sagt, men blev alligevel overfaldet af personalet og tvangsmedicineret.

Det var ren rutine, medicin = ro på afdelingen. Overfaldet gjorde, at jeg i flere måneder havde rygsmerter.

Jeg blev spærret inde i et psykiatrisk fængsel og blev tvunget til at spise medicin. Jeg forsøgte at snyde og dumpe pillerne ned i skødet, men psykiateren opdagede det og tvang mig til at spise de hjerneskadende piller. Jeg turde ikke gøre oprør, da jeg tænkte, at jeg ville blive overfaldet igen. Jeg var fanget.

Lammelsen forsvandt efter nogle dage. Så fik jeg mulighed for at klage over tvangsmedicineringen med olanzapin. Antipsykiatrisk sludder, sagde psykiateren til mig. "Patienten læser antipsykiatrisk litteratur, f. eks. Peter Gøtzsche samt Whitaker", blev der skrevet i min journal. Videnskabelig forskning fra anerkendte tidsskrifter blev affærdiget som antipsykiatrisk sludder. Peter Gøtzsche er læge, forsker og professor, og måske den eneste dansker, der har udgivet over 75 videnskabelige artikler i "The big five".

Jeg besluttede mig for at gå i retten og klage. Nu viser det sig så, at klagemulighederne er et kaos. Jeg skal klage fire forskellige steder og bliver sendt rundt i et stort cirkus. Jeg fik et delvist, men fuldstændigt uforståeligt medhold i min klage: "Psykiateren skulle have motiveret mig til at spise psykofarmaka", inden jeg blev overfaldet. Overfaldet var "helt i sin orden", skrev patientklagenævnet i deres lange, uforståelige svar. At medicinen er hjerneskadende, forholdt de sig ikke til.

Jeg kan få en retssag betalt af staten, hvis jeg kan bevise, at jeg ikke havde en psykose. Men hvis jeg havde det mindste tegn på psykose, kan lægerne behandle mig, som det passer dem. De kan give mig alle de hjerneskadende psykofarmaka, de lyster. De kan beslutte sig for tvungen opfølgning, så politiet kommer og henter mig hver måned, resten af livet, for at tvangsmedicinere mig. Jeg har ikke en chance for at vinde en sag i retten pga. lovgivningen. Jeg vil ende som en dansk flygtning, på flugt fra hjerneskader. Hvis jeg kan slippe væk.

Berettiger en psykose virkelig til, at det er lovligt at overfalde en helt rolig person og tvinge personen til at spise medicin, der giver irreversible hjerneskader og øger risikoen for pludselig død? Jeg har angst. Angst for psykiatrien, angst for lægerne og for at gå i retten. Vil de tvangsmedicinere mig igen? Jeg har ingen rettigheder. Jeg har ikke en chance imod den hjerneskadende medicin, hvis jeg får den forkerte dommer. Det giver mig mareridt.

Politikerne diskuterer i dag seksuelle krænkelser, og de radikales leder måtte trække sig pga. utilstedelig opførsel. Men ingen, INGEN politiker, vil se de daglige forbrydelser, der foregår i psykiatrien. Nogle psykiatere er på lønningslisten hos mere end 11 medicinalfirmaer udover den løn, de får fra det offentlige.

I en radioudsendelse, der ligger på DRs hjemmeside, "Det perfekte offer", fortæller to kvinder, hvordan de blev misbrugt seksuelt i psykiatrien, mens de lå i bælte og var tvangsmedicineret. Det var en ansat, der gjorde det, og vedkommende arbejder stadig i psykiatrien. Ingen troede på patienterne, fordi de havde skizofreni. Som patient har du ingen rettigheder, hvis du har en psykose. Patienterne fik hverken medhold eller erstatning.

Her er endnu en grund til, at patienterne ikke gør oprør. Psykiaterne, medierne og politikerne har den fordom, at en patient med skizofreni ikke kan tænke selv. Mange patienter er bange for at stå frem. Diagnosen skizofreni så stigmatiserende, at det vil ødelægge alt, hvis man står frem og fortæller sandheden. Mistede venskaber, en ødelagt karriere, arbejdsløshed og en masse ubehagelige spørgsmål.

Hvis jeg skal gå i retten, vil det formentlig koste mig flere hundrede tusinde kr. Jeg er oppe imod staten, lovgivningen og en stinkende rig medicinalindustri, der for alt i verden vil fortsætte med at sælge deres medicin. En enkelt patient med skizofreni koster gennem et helt liv flere millioner kr. til psykofarmaka.

"I Danmark er det vores ansvar, at alle kan være trygge", sagde Mette Frederiksen i sin åbningstale i Folketinget. Men hvis du har fået diagnosen paranoid skizofreni, må du leve i evig angst for, at lægerne overfalder dig.

Kære psykiater, det er din etiske pligt at læse op på forskningen, inden du tvangsmedicinerer dit offer. Svend Brinkmann blev vildt populær på at skrive reflekterende bøger om at fyre coaches. Hvis der er nogle, der skal fyres her, så er det de psykiatere, der ignorerer forskningen! Men den professor, som blev fyret, var Peter C. Gøtzsche. En af de få læger, som så, forstod og formidlede sandheden. Og som måtte betale prisen.

Peter C. Gøtzsche burde blive tildelt Nobelprisen for sin forskning. Han burde blive anerkendt for det mod, det er at stille sig op imod en medicinalindustri, der er ligeglade med patienterne.

Peter C. Gøtzsches bog, "Dødelig psykiatri og organiseret fornægtelse", burde læses af enhver politiker. Peter udgav bogen i 2015, og der er absolut intet sket på lovgivningsområdet for at sikre patienternes rettigheder, hvilket han uddyber i sin bog fra 2020, "Mentalt overlevelseskrit og udtrapning af psykofarmaka".

FYR din psykiater og støt Peter C. Gøtzsche. Det fortjener han.